

Martin Madsen Halsted: Jeg takker den højtærede Minister for hans Velvillie. Det kan jo være, det er rigtigt, naar Ministeren fastholder, at Soldaterne ved denne Lov, som er en Lønningslov, skulle stilles ens, for saa vidt de kunne blive det. Men det kunne de overhovedet ikke. Man maa i ethvert Tilfælde huske paa, at der maa gives mere til Soldater, som ere under Udrykning; end til dem, som ligge stille i Garnison. Et Kantonementstillæg eller Feltstillæg kan ikke bortfalde. Og da disse Soldater paa Forterne maa betragtes som værende i første Linie, paa Feltfod, er det naturligt, at de faa mere. Da der imidlertid i det hele er Tale om Fredsforhold; og Forslaget er affattet derefter, erkender jeg, det er rigtigt, at man søger at stille alle Soldater ens. Jeg glæder mig dog til at faa den højtærede Ministers Erkendelse af, at de, der ligge ude paa Forterne, maa have og ogsaa hidtil have haft noget mere end de andre, fordi deres Tjeneste er af en saa streng Natur, at det er nødvendigt. Og det vil man sikkert kunne komme ud over ved at anvise Beløbet paa Finansloven. For Øjeblikket komme vi altsaa ikke videre paa dette Punkt, men maa akkviescere ved den højtærede Ministers Udtalelser:

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det, jeg sagde, var, at jeg ikke vilde være en Hindring for, at man paa Finansloven traf den omtalte Ordning, men jeg har ikke udtalt mig for en Ordning gaaende i Retning af det, det ærede Medlem ønskede. Jeg har ikke udtalt mig hverken for eller imod selve den Udvej: at ordne Sagen paa Finansloven ved et højere Tilskud. Det ønsker jeg ikke at gøre i Øjeblikket. Jeg vil blot ikke være nogen Hindring derfor. Jeg har begæret Ordet for at gøre opmærksom paa, at det Mandskab, der nu er inde, lider ingen Skade. Der er udtrykkelig indsat en Bemærkning i Lovforslagets sidste Paragraf om, at dette Mandskab skal beholde, hvad det har.

Martin Madsen Halsted: Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at Ministeren først og fremmest ikke vilde være en Hindring for, at de, der tjene paa Søforterne, faa et Tillæg, men tillige vilde være tilbøjelig til at sørge for, at de fik det, og det maa da navnlig gælde dem, der skulle ligge inde til Vintertjeneste. Derimod gælder det mindre for dem, som kun skulle ligge inde i Sommermaanederne.

Til dem, som skulle ligge inde i 13 Maanedere, hele Vinteren, er der god Grund til at give et Kantonementstillæg. Dog, derom kan der altsaa senere blive Lejlighed til at tale.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—7

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 7. April 1899 om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskerierne i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Farvande.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4531).

Sagen sattes under Forhandling.

Frederiksen: Om det her forelagte Lovforslag angaaende Bestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Farvande, skal jeg kun udtale, at Lovforslagets Bestemmelser om Mindstemaal for Rødspætter i Kattegat efter mit Skøn ere et saa stort Fremskridt fra de nu bestaaende Forhold, at jeg ikke kan andet end anbefale Forslaget til Vedtagelse. De nuværende Forhold med Hensyn til det vigtige Rødspættefiskeri i Kattegat ere nemlig saa utaaelige, at det efter min Mening maa kaldes for en Pligt saa hurtigt som muligt at fremme et Lovforslag som dette, hvorved man dog i nogen Maade vil hindre den nuværende skadelige Masse-Ilandbringelse af de Undermaalsrødspætter, som leve i disse Farvande. Det burde nu være tilstrækkelig godtgjort, at det stadig forcerede Fiskeri efter Rødspætter i Kattegat ikke giver noget nævneværdigt forøget Udbytte i Pund. Derimod giver det selvfølgelig et betydelig forøget Antal udover det nuværende, naar man tager en hel Del mindre Fisk i Land. Men da det er saadan, at Rødspætten for hver halve Tomme den